

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bd. Regele Ferdinand No. 5.
(Tipografia Lovrov & Co.)

A R A D.

Redacția din ORADEA:
Strada Academiei No. 8.Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după amiază

Note zilnice

Cu prilejul unui recent recurs, înaintat de consiliul unei comuni din jud. Făgăraș, — făcut culpabil pentru că a plasat disponibilul la o bancă particulară, care mai târziu a dat faliment, — Comitetul central de revizuire, a adus o extrem de interesantă jurisprudență în materie de administrarea avutului public.

Problema pusă în discuție înaintea înaltului for de judecată, (rezolvată în principiu prin textul art. 19 al. 3 și art. 224 al. 1 din Legea contabilității publice), a fost: *dacă simplul fapt al depunerii numerarului unei instituții sau autorității publice la o bancă particulară, constituie sau nu un fapt pedepsibil? indiferent dacă actul a fost determinat de vre-un interes dosnie, personal; din ordin sau din inițiativă proprie; și chiar dacă s'a făcut o bună gospodărire a fondului?*

Confirmând hotărîrea Comitetului local, — care stabilise că suma pierdută trebuie indusă la de gestionarii culpabili, — Comitetul central de revizuire, sub președinția d-lui prim-președinte Georgescu-Vâlcea, un distins jurist, a hotărît următoarele:

1. Orice depunere de bani publici la bănci particulare sau la alte case, constituie o infracțiune;

2. Orice funcționar public, care călcând dispozițiile legii contabilității, prin comitere sau omisiune, în mod intenționat sau nu, ar cauza pagube statului sau vreunei administrații publice, este obligat să le repare, independent de penalitățile la care ar fi supus, osebii;

3. În astfel de cazuri este indiferent dacă depunerea banilor la întreprinderi particulare s'a făcut la stăruință sau chiar la ordinul vre-unui superior... sau dacă s'a procedat cu cea mai perfectă bunăcredință în siguranța, țări și solvabilitatea băncii sau casei căreia i s'a constituit depozitul.

Ce sfântă-i zicală... „Tot pățitu'i priceput!”

Cu toate că au existat o seamă de precizuni categorice, pe cale de lege, — și în aceea a contabilității publice și în altele, — cum trebuie administrat și păzit avutul public, câte călcări de lege nu s'au săvârșit de numeroși administratori ai averii publice, „bine intenționați” cari au depus sume fabuloase, pentru „dobânzi mari”, pe la bănci cari se găseau chiar în timpul depunerilor în cunoscută jenă?

Fără nici un fel de pesimism, — pe care de-altfel nu l-am dovedit niciodată — că ne-ar fi călăuzind în vre-o acțiune de-a noastră, — ci, numai fiindcă alunecăm pe calea proverbelor... din pricina unor proverbiale gospodari ai avutului public, creștem că va mai trece multă vreme și vor trebui legi și mai draconice pentru înfrânarea nechibzuțiilor cari irosesc banul public, fiindcă... cine a băut, — va mai

bea; cine a jefuit, — va mai jefui!...

O altă veste bună, pe ziua de astăzi, pe care o aducem tot în acest loc, cetitorilor noștri, este și aceea prilejuită de d. dr. C. Angelescu, ministru al instrucțiunii, cultelor și artelor, cu decizia dată pentru noul control al filmelor de cinematograf.

Intrucât „Ecoul” a fost poate unicul ziar din întreaga țară, — și o să demonstrăm imediat pen-truce, — care s'a ocupat extrem de repetat de toleranța vinovată în care au rulat filmele și s'au afixat reclamele până 'n prezent, am citit cu toată atențiunea cu-venită citata decizie, bucurându-ne că, în sfârșit, măcar de azi încolo, impertinenții de talia antreprenorului dela cinema „Corso” din Arad, vor fi făcuți să înțeleagă odată că trăiesc în țara noastră și că nu au libertatea s'o mai jignească în viitor, — cum și-au permis până acum, neluăți de nimeni de urechi, să fie treziți la realitate.

Intre alte măsuri binevenite, extrem de utile, după ce se precizează cari sânt filmele rele (punctul 2, art. II), la acelaș punct și articol se vorbește și despre filmele cari ar atinge demnitatea ori onoarea poporului nostru; iar, la art. IV, menționându-se că... „titlurile și legendele, ce însoțesc filmele, trebuiesc redactate în tr'o limbă românească și corectă”, mai departe, la art. VI, se stipulează că... „Comisia”, — e vorba de „Comisia de control și cenzură a filmelor cinematografice”, — va controla reclama și afixajul cinematografic, având dreptul de a interzice reproducerea, proiectarea sau afixarea de texte ori scene din cele ce caracterizează filmele rele (art. II, punctul 2).

Deci, se va da cu totul altă atențiune controlului filmelor în viitor.

Să-i așteptăm efectele.
Caius Arcadie

Mitropolia Banatului

Neuitată va rămânea ziua de alaltăieri, ziua dela Timișoara a Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, nu numai pentru înfrățirea ce a realizat-o între cei doi conducători ai Banatului, Sever Bocu și Avram Imbroane, ci și pentru noul — și credem că hotărîtorul — pas ce s'a făcut în această zi spre înfăptuirea dezideratului celui mai scump al bănățenilor: a mitropoliei Banatului.

Să vezi înfrății sub presiunea atmosferei de cald românism a unei consfătuiri gazetărești pe doi conducători politici pe cari i-a învrăjbit blestemata politică, nu e lucru de toate zilele, mai ales când împăcarea aceasta nu aduce numai o restabilire de raporturi personale, ci are să fie urmată de-o generală desfindere a unei întregi provincii involburate, de-o generală apropiere între românii învrăjbiți de patima politică ai unei provincii chemată să însemne mult de tot în istoria viitoare a țării întregite.

Mai cu seamă când înfrățirea aceasta nu s'a făcut sub impulsul unui sentiment de circumstanță, când n'au impus-o nici socoteli de moment, nici preocupări personale, ea rămâne un fapt generator de izbândi românești viitoare pe cari Banatul le poate sconta fericit depe acum. S'a făcut această înfrățire pe-o chestiune care a rămas supremul deziderat al bănățenilor: să și aibă Timișoara episcopie sa românească! Un deziderat, pe care în foarte firesc chip tratamentul vitreg de care s'au bucurat mereu dorințele de auto-afirmare ale celei mai înaintate (înaintată și geografic și culturalicește) provincii românești de dincoace de Carpați, l-a crescut în

mințea și 'n sufletul fiecărui bănățean, transformându-l într'o viitoare și tainică Mitropolie a Banatului, menită nu atât să satisfacă un orgoliu regional ce nu poate fi cătuși de puțin criticat la un popor care s'a menținut în bună parte și prin orgoliul său, cât să îplinească o inexorabilă cerință națională: ocrotirea românilor din celălalt Banat, din Banatul robii.

Ne va stărui mereu în minte apelul dramatic al fostului ministru al Banatului, făcut d-lui secretar general dela culte Avram Imbroane: »Să înființăm Mitropolia Banatului, ducându-se, dacă e nevoie, până la Rege ca să o obținem! Să uităm ceea ce ne-a despărțit până acum, să lăsăm măruntile griji și treburile ale politicii, măruntile ocupații ale slujbei, ce nu sunt demne de noi; să căutăm să lăsăm după noi ceva de care să nu ne fie rușine în ceasul când am fi 'ntrebați: Făcut-ați ceva? Să lăsăm după noi o Mitropolie a Banatului, pe care n'o reclamăm numai faptul că aici în Timișoara noi nu putem opune astăzi episcopiei romano-catolice maghiarogermane și vicariatului sârbesc decât un protopopiat fără nicio 'nsemnătate, ci mai cu seamă rolul ei salvator ce-l va avea pentru frații de peste apropiata graniță!»

Apelului acestuia i s'a răspuns cu promptitudine cu care trebuia. D. Avram Imbroane, omul de vibrată simțire românească, omul care la șe-ătoarea ziarisților vorbise cu atâta nestăpânită emoție despre noua generație, a întins mâna, răspunzând cu hotărîre: »Jur că nimic nu ne va despărți în chestiile românești».

Făgăduința celor doi con-

ducători ai Banatului nu este o bună cheazășie că așteptările bănățenilor vor fi împlinite de aci 'nainte cu altă grabă decât în trecut. Ce n'a putut face de-zunirea, ce n'a putut face căte unul singur, va realiza pe viitor solidaritatea bănățenilor, înfrății în toate chestiunile ce privesc românismul.

Așteptăm începutul! Așteptăm mitropolia, sub scutul căreia să-și aibă ocrotirea frații robii, iar românii liberi ai Banatului și 'ndeosebi ai capitalei lui să-și poată ținea altfel capul în fața străinilor ce ne subminează la noi acasă!

Teodor Brădean

Mari turburări la Viena

Acțiunea revoluționară și anarhică la care au trecut în Austria socialisții democrați la olaltă cu comuniștii, a culminat în adevărat război civil.

Muncitorii aparținând celor două partide extremiste, organizați în batalioane și înarmați militaricește au asediat la Viena Gărite de sud și de est și fabrica de arme și munițiuni „Steyer”.

Capturând multe tunuri, mitraliere și munițiuni, au dat lupta cu poliția și trupele guvernamentale.

Numărul morților dela prima ciocnire se cifrează, la 100 iar cel al răniților la 1500.

Guvernul intenționează să utilizeze tunuri și automobile blindate, pentru restabilirea ordinii.

In memoria lui Vasile Goldiș

— Cuvântarea d-lui Gh. Crișan, fost ministru, la funeraliile marelui luptător —

Se duc, unul câte unul, luptătorii naționali, străluciții făuritori ai unității poporului român, vechea gardă a fruntașilor ardeleni și bănățeni.

Vasile Goldiș marele luptător național, fost președinte al „Astreii”, fost deputat, fost ministru, bărbatul de stat care a jucat un rol preponderent în viața politică și națională a poporului român în ultimele patru decenii, trece, de vezi în rândul predecesorilor săi, lângă tovarășii de luptă cu cari și-a frământat gândurile și dorurile pentru fericirea neamului românesc.

În aceste momente de durere cine ar putea cuprinde în vorbe pe bărbatul, care a fost pentru neamul său asuprit, pentru școala și biserica naționa-

lă, gânditorul neîntrecut în cristalizarea năzuințelor poporului român.

Distins profesor și autor de cărți didactice, mare ziarist și vajnic apărător al credinței și bisericii strămoșești, Vasile Goldiș pe toate aceste terenuri de muncă, și a încrustat activitatea sa până în finele istoriei noastre naționale.

În viața politică a românilor din Ardeal și Banat Vasile Goldiș ia locul, în primele rânduri, încă din anul 1896, când prin „Tribuna Poporului” dela Orăștie susține cu vigoare noua orientare politică, continuând apoi din Arad lupta pentru intrarea în activitatea parlamentară a românilor din Ardeal și Banat, fiindcă și el considera pasivitatea politică ca o moar-

te lentă pentru neamul românesc de sub stăpânirea străinilor.

Prin ziarul „Tribuna” el își manifesta hotărît și într'un stil impecabil credințele și ideile sale politice naționale. Lupta lui ziaristică găsește răsuna, ajutând astfel la pregătirea terenului pentru programul dela Sibiu din 1905, când comitetul partidului Național prin hotărîrea sa consfințește intrarea în activitate.

Tot astfel Vasile Goldiș, cu minunata sa prevedere, susține acțiunea ce proclama imperios solidaritatea politică, într'o dureroasă epocă de neînțelegeri între frați, simțind par'că apropierea marilor evenimente din 1914—1918, când toți conducătorii poporului român trebuiau să fie uniți, mânați de un singur gând și de o singură simțire.

El s'a ridicat atunci deasupra patimilor și a desfășurat stea-

gul solidarității politice naționale, fapt pentru care a fost sârbătorit de toți românii arădani. Prietenii lui din Arad i-au oferit cu acea ocazie, ca un omagiu, un creion de aur cu inscripția „Sentinelă noastră”.

Intr'adevăr Vasile Goldiș a fost și a rămas Sentinela românismului până la moarte, intrând în luptă ori de câte ori erau în joc marile interese ale națiunii române.

În războiul mondial când soarta românilor din Ardeal și Banat era de plâns, Vasile Goldiș a rămas acelaș inspirator de nădejdi, refuzând să iscălească umilitoarea declarațiune de fidelitate către Statul maghiar.

În zilele de grave amenințări pentru biserica noastră ortodoxă națională, când guvernul maghiar, după intrarea României în război, amenința

(Continuare în pag. 11).

De toate și amestecate...

Onorabilii dela „Erdélyi Hirlap“

Tiberiu Zima, directorul din mamă româncă al lui „Erdélyi Hirlap“, a publicat Duminecă o lungă desmintire, a unei serii de articole calomnioase apărute în acel ziar acum doi ani în contra d-lui revizor școlar Sava Bărbătescu. Se desminte prin acest comunicat redacțional, publicat anume într-o zi când atenția românilor de pe această graniță era monopolizată de funeraliile naționale ale regretatului Vasile Goldiș, tot, dar absolut tot ce s'a scris în „Erdélyi Hirlap“ pe chestia faimoasă a prizonierilor în contra școalelor maghiare. „Am greșit când am spus că la școala cutare...“ etc., etc., „Am fost rău informați când am scris că...“, „Am afirmat inexactități spunând că...“, etc., etc.

Precum vedeți, Zima și compania sa dela „Erdélyi Hirlap“ fac adevărată gazetărie cinsti-

tă! Ei nu mint odată, de două ori, ci cu lunile de-a rândul. Și nu pe chestiuni fără vreo importanță, ci în chestii caris'ajungă la Liga Națiunilor.

Desmintirea lui Zima s'a dat de tema procesului intentat de d. Sava Bărbătescu. Tot e mai prudent să te declari mincinos prin coloanele gazetei tale, decât să te bage judecătoria acolo unde ți-ar fi locul. Deci:

Ridicați-vă, pălăria, frați români, când treceți pe lângă Zima et comp.

Și, mai ales, dați-i informații calomnioase împotriva instituțiilor și autorităților românești! Căci scăpați cu o desmintire a redacției maghiare de orice riscuri. Așa cum au scăpat cu fața curată cei o duzină de români cu răspundere, cari erau citați în procesul lui „Erdélyi Hirlap“. **Dr. Tokeramó**

Români!

Sâmbătă 24 Februarie la orele 9 seara și Duminecă 25 Februarie, în dimineață, la orele 3 după amiază, vestita societate corală: „I. Vidu“, din Lugoj va cânta la teatrul comunal din Arad opereta originală »Armonii Bănățene«, de Filaret Barbu, cu subiecte din viața lugojană, după nuvelele lui Ion Popovici.

40 de interpreți, decouri proprii.

Balul pompierilor șirieni

Șiria, 13. — Pompieri voluntari din localitate, — de sub comanda ex parlamentarului dr. Romică, — au aranjat în seara zilei de 10 crt. o petrecere dansantă... fără prea mulți dansatori. (Bufetul „Văduvei vesele“ știe de ce au lipsit).

La orele 10 a sosit, — după ce gornistrul l-a așteptat două ore, — d. insp. dr. Romică, cel care primește raportul și trece trupa în revistă a la Napoleon Tănase...

Dansul a început cu o horă, apoi imediat cu csárdășul arpadian... pentru ca să nu se supere Sziklay de prea multă cântare valahă.

La tombolă Pipili a câștigat o minge de foot-ball; învățătorul budist: o cursă pentru prins pățoci (nici vorbă, ca să prindă cu ia principiile pedagogice); d. căpitan de „pompe funebre“ Greffner: o carte despre „Cum se invată foot-ballul“; Pătru Sugălivă: damigeană goală (săracul!); Prințul Valer Cocău, de Valea cu Coji: o scară de trecut gardul popii, fără să-și mai rupă nădragii; iar Zéhe... vechea clientelă.

Dar să nu uităm ceva important: A lipsit sub comandantul, Ghiuri! Unde s'o fi rătăcit? Că doară 'n două locuri n'a putut fi: Și la farmacie și la... primărie. Atunci?... **Hoștroanca**

Româneasca firmelor arădane

Csáki orologer bijuter și gravor
Magazie de oroloage și bijuteri.

Domili DIRECTĂR,

Si mă irtați dija, că vin și vă inupurtunez! Iu sint udn ăm sirios dija, cu barbă și cari vuijez cu a me nigdă tdtă țeara. Amu iu scriu ca Domnu Iorgă, fince și dimealăi esti cu barbă și șel mai diștept rumun. Rideți rideți dumniavostră... da nu știți dija că diștiptăciunia omălu stă tocmăi în barbă. Nu di așiasia triabă mă ubusese iu dija, să vă scriu la niște de-așeia dela jurnal.

Să știți dija, că iu sântă un om butrin dija, cari am dughiana me tocmăi la Eși și numai niveile afacirii m'aduce tocmăi pi la șmecherii aiștia din Temșvari, cum zăc pucutoșii di iei, butu-i-ar Dumizou și nu Temișoară.

Știți, iu am ligături și cu bancă și mă jur pi tablăi lui Moisi, c'aveți numai driptati când ați scris cu mișighina șeia di fată a lui directăr Nyari!

Iu nu pot să zic tăt (înțelegeți dija, că iu sint un nighistor și nu păt să mă pun rău eu iei dija), da cătați dimivoastră, și fășea sub poartă, la păliție meclăru șela de Cotz, tii da și meclăr... când tuinua cu niște avucați, pi vremea chind mai ierau dija la păliție bolșăvicii aristăți.

Iu nu zăc dija, di cât atit. Cătați mai diparti dimivoastră și muncari di pești esti meclăru șela, Kotz, tii... da și meclăr, înghiață apili nu altșeva! Dacă s'a lipădat iel di lejea lui tatusou și fași pi goiu și pi rumunu acăm, înțilegiți dija!

Șuldm alehdm!
Altăr Hoișală

Prin telegrafie fără fir

Din Oilaca

— Simpaticul său amic Vântură Țară, — viitorul notar, actualul subnotar, nenea Brutus Gomboș i-a comunicat câteva din dorințele intelighenței din loc, și cum e nenea Brutus om cu bun simț, a început cu Ghiuri baci: ar dori să mai fie odată de 20 ani, însă tot doctor. Ce zice Vameșul Crainic?!

Notarul Go diș: să aibă doi cai — fie și iepe — pur sânge și să nu-și mai cunoască neamurile — de când te-ai cotoțenit, pe la noi n'ai mai venit.

Prietenul meu Octavian: să fie noaptea de 24 ore și liberalii să stea 4 ani la putere.

Directorul Draia: Să-i ouă găina în palmă — în urma sfaturilor conf. dela Camera agricolă, și Mandă să n'aibă post în județul Arad.

Inv. Mandă: să-l prindă pe Goldiș la loc strămpț c'o lampă din Ungaria.

Inv. Rediș: să-l bărbierească Măteșoaia în fiecare zi și Enghel să-și mute birtul în cl. la cl. Cf... cica mea.

Domnișoara V. Tipei, un soț avocat dar să nu bea.

Domnișoara Fl. Buba: un teo-

log soț, popă în loc, fără pretenții la zestre.

Delia Bradu, cumnata lui I. P. C.

Dacă nu un colonel, Cel puțin un suștărel.

Iar mie, s'ajung notar în Pleșcuța, să scap de Ghiuri baci și de Goldiș, — așa termină nenea Brutus Gomboș.

— pentru conformitate:
radio-telegrafist Nae Ipingscu

Mica publicitate

Mi-am pierdut prietenul de-aseară, dela cinema „Heyman“ și odată cu el și ridi-chiulul, când pe 'ntuneric admiram pe Jan Kie-pura într'o idilă... în Italia. Renunț la conținut, dar rog să mi se restituie ridichi-ulul, fiind prezent dela bărbatu-meu, de ziua onomastică. — Rozsi, tot la chino, între orele 7-9, Orade.

S. O. S. Arad. Directore, trimite bani Tecuci, altfel ie periclitat ixamenul și trebuie să dau iezamen a treia oară și la anu. Zău, îți jur că voi fi cel mai devotat da trimite bani telegrafic să fac un cadou profesorului de zoologie că rămân tot în clasa întâia. Vezi, te implor, să nu afle ăia dela „Ecouu“. — Triton Smărculescu.

autonomia noastră bisericească, Vasile Goldiș a determinat aceea hotărâre de curaj și de înaltă demnitate a Sinodului Eparhial din Arad, care respingea orice amestec al guvernului dela Budapesta. În actul dela 1 Mai 1917 împotriva intențiunilor de desființare al autonomiei bisericii noastre cuprinde rezoluțiunile redactate de Vasile Goldiș, rezoluțiuni isvorite din sufletul lui de mare român care își iubea neamul și credința strămoșească mai presus de orice.

Sinoadele Eparhiale dela Sibiu și Caransebeș au urmat exemplul dela Arad și astfel biserica ortodoxă națională din Ardeal și Banat, în cele mai grele împrejurări și-a putut salva autonomia.

Evenimentele din 1918 nu l-au putut surprinde pe Vasile Goldiș. El era de mult pregătit pentru ele și gata să înles-

nească desfășurarea lor atât de fericită

Rolul istoric alui Vasile Goldiș din anul 1918 este binecunoscut, atât în sedința Comitetului Partidului Național ținută la 12 Octombrie în Oradea, cât și la convocarea Adunării Naționale dela Alba-Lulia, când la propunerea lui s'a hotărât organizarea Adunării Naționale într'o formă grandioasă, impunătoare și decisivă în istoria poporului românesc. El a susținut, că în Adunarea Națională care urma să hotărască, în fața lumii și a istoriei, de soarta noastră, poporul român din Ardeal și Banat trebuie să fie reprezentat prin toată intelectualitatea lui și prin cel puțin una sută mii de delegați țărani din toate părțile, din toate colțurile, din toate cătunele noastre.

Tot el a redactat și cetit în

Adunarea Națională textul Actului Unirii și tot el a făcut parte și din delegația care a adus Regelui Ferdinand rezoluțiunile acelei Adunări Naționale.

Astfel soarta a implinit dorința fierbinte a unui mare suflet de român care cu decenii mai înainte pregătea generațiile de tineri în cultul istoriei naționale și infiltra în sufletele lor dorul împlinirii idealului milenar al tuturor românilor; astfel soarta i-a hărăzit lui Vasile Goldiș ca el să cristalizeze înscrisul postulatelor Actului Unirii, aspirațiunile neamului său.

Vasile Goldiș rămâne o mare figură istorică a românilor a cărei perspectivă cu trecerea anilor va crește până la adevăratele proporții ale personalității sale. El a pătruns în conștiința generației în care a trăit ca o minte luminată și ca un mare luptător pen-

tru drepturile națiunii sale, iar generațiile viitoare vor înfrumuseța memoria cu nimbul legendelor ce vor complecta amintirea marilor evenimente istorice la cari și el a luat parte.

Noi nu putem cuprinde cu totul pe bărbatul care a însemnat pentru întregul romanism ca suflet o flacăra arzătoare iar ca gândire o lumină nepătată.

Ne închinăm înaintea memoriei lui și îl plângem din tot sufletul.

Dumnezeu să-i dea putere și mângăere scumpei lui soții și în manifestarea durerii noastre, în lacrimile românilor să găsească consolare pentru marea pierdere ce suferă.

În numele partidului național-țărănesc aduc memoriei lui Vasile Goldiș un pios omagiu.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

su nu vezi „stele verzi“... Scoateți, bre, pintenii, dacă ți-e calul năraș.

Același „geniu“ literar seamănă în aceeași gazetă încă o... poezie, din care cităm prima strofă:

„Pe'nțins de câmp în zare a [trăznit...]

Un pom răsleț de-o creangă ciungă
În mine un fier prelung
De groază a murit...“

Și'n noi, același „fior prelung de groază a murit...“ Pentru că, în momentul când „în zare a trăsnit...“ n'am observat — din cauza „fiorilor“, se înțelege — dacă pomul era crescut „pe'nțins de câmp“, sau ciung de o creangă umplea sufletul poetului, pustiul de-atâta înțelepciune.

Dinroșiori

Dela lume adunate...

E mare nedumerire în unele cercuri arădane: De ce a dispărut din Arad neîntrecutul, mitologicul ortograf Triton Smărculescu?

Unii și dau cu părerea, că

s'a dus să ceară lui Lovinescu, M. Roussou, Staviski, Dostoiivski, Cervantes etc., noi certificate că știe ortografia românească, deoarece — precum s'a aflat cu obșteșec regret — pe cele dintâi și le-a pierdut cu priliul unei inotări imprudente.

Alții, mai bine informați, pretind că s'a dus să dea examen particular la liceul din Pomârla.

O fi și una și alta!

Se zice că o duzină de români din Arad, foști, actuali și viitori oameni cu situații strălucite, au tras Duminecă o mamă de chef, de nu s'au mai trezit nici până astăzi. La vesela împărtașanie a luat parte și redacția lui „Erdélyi Hirlap“, căreia îi revenea meritul de-a fi prilejuit această apostolicească bucurie. Cei 12 jubilai, adecă, marele eveniment al zilei: „Desmintirea“ din „Erdélyi Hirlap“, prin care scăpau de grija d'a se prezenta la procesul Sava Bărbătescu — „Erdélyi Hirlap“ ca autori ai seriei de articole pri-cari se afirma că revizoratul din Arad prigonește școala maghiară.

Libația se va continua astăzi la birtul Beleş. **Ion Discretu**

Din lungul graniței

— Știri, fapte, oameni —

Arad

Bătaie. — De mult timp, între chiriști Pavel Covaci și Lazar Covaci din str. Șezătorii 132 existau niște neînțelegeri familiare.

Ieri întâlnindu-se în curtea casei, s'au luat la ceartă care mai apoi a degenerat în bătaie. Lazăr fiind mai voinic l-a bătut pe Pavel cauzându-i și câteva răni.

Cel bătut s'a prezentat la poliție reclamând cazul.

Excrocherie. — Locuitorul Andrei Agoșton din str. Aurel Vlaicu, 35, a fost excrocacat de Ioan Ripitor din str. Despot Vodă 18 cu suma de 900 lei.

Dându-și seama mai târziu prin ce mijloace a căutat excrocacul să l'înșale, i-a cerut banii îndărăt. Acesta însă după ce-i cheltui se nici n'a mai voit să stea de vorbă.

Cazul s'a reclamat la poliție și se fac cercetări.

După ce l-au bătut i-au furat și banii din buzunar.

— Derbedei de pe la mahalale în dese rânduri i-atacă pe trecători, când se 'ntâmplă câte odată să treacă pe străzile lor.

Câte o astfel de surpriză li se servește mai ales „domnilor“ cari cutează să-i deranjeze în anumite privinți.

Astfel de cazuri se 'ntâmplă cam des pe la periferiile Aradului, cu toate că poliția face mereu razii pentru a-i stârpi pe cei cari mișună fără nici un rost, zi și noapte prin anumite locuri. Iese din comun însă cazul întâmplat aseară unui țaran din comuna Sântana.

Mergând spre oborul de vite, a fost întâmpinat de niște derbedei cari fără nici un motiv au tăbărit asupra lui bătându-l măr și la urmă l-au buzunărit și de suma de 200 de lei.

Astfel bietul om a fost nevoit să se 'ntoarcă acasă pe jos și fără nici o cumpăratură.

Timișoara

Bătăi. — Fiind beat, tânărul Emil Müller de 18 ani, domiciliat în strada Șantului 5, în noaptea de 11-12 Februarie a. c. certându-se cu tatăl său, l-a lovit pe acesta cu o lampă în cap. Bătrânul Müller, grav rănit, a fost transportat cu salvarea și internat în sanatoriu Bega.

— La cărciuma Sonnenschein din piața Badea Cârțan, un necunoscut, după un schimb de cuvinte, a lovit cu un fier în cap pe clientul Nicolae Toll din str. căpit. Dan 5.

Anunțându-se salvarea nimitul a fost pansat și lăsat la domiciliu.

Ambele cazuri se cercetează de circumscripția II-a de poliție.

Furturi. — În noaptea de 11 Februarie a. c. autori necunoscuți au spart camera de lemne a locuitorului Iosif Schwartz, din strada Gheorghe Asache 22, de unde i-au furat bicicleta.

Asemenea șomerului Colo-

man Beke, din strada Arcului 7, făcători de rele, i-au furat bicicleta pe care o lăsase rezemată de zidul cantinei populare a sectorului II.

Ii fură 37.000 lei. — În lipsa sa de acasă, locuitorul Filip Böhn, din strada Martirul Popescu 5, a fost victima unui furt. Autori necunoscuți, cu chei potrivite s'au introdus în locuința sa de unde l-au furat din buzunarul paltonului suma de 37.000 lei.

Mușcat de câine. — Locuitorul Gheorghe Richter, din comuna Cearda Roșie, mergând pe străzile orașului nostru a fost mușcat de un câine. Fiind bănueli că acel câine este turbat, Richter a fost îndrumat să se prezinte la institutul antirabic din Cluj, pentru a fi inoculat contra turbării.

Încercare de sinucidere. — Ieri, la ora 10 a fost găsită în stare gravă la locuința sa din strada Merty, moașa comunală Rozalia Fritz. Transportată cu salvarea la Spitalul de stat, s'a constatat că numita a încercat a-și pune capăt zilelor, bând o puternică doză de sublimat.

Baia de Criș

Năvălesc lupii. — Pe când șeful de post din comuna Rîșculița se 'ntorcea din patrulare cu încă un soldat, li-a ieșit în cale o haită de lupi, între Baia de Criș și Baldovini. Numai cu greu au putut scăpa, trăgând focuri de armă.

Lupii dau târcoale satelor și locuitorii de cum înserează, nu îndrăsnesc să mai plece de acasă.

Teatru. — Corpul profesoral al Șc. de arte și meserii de aici a dat o reprezentație teatrală, urmată de dans, pentru mărirea fondului cantinei elevilor.

Reprezentatia a avut loc în sala Casinoului, luând parte un public destul de numeros. Rezultatul moral și material a fost satisfăcător. Actorii s'au achitat destul de bine de rolurile lor.

Chestiunea spitalului. — În ultimul timp s'a căutat ca spitalul din loc să fie desființat, din pricină că are un local vechiu, necorespunzător și neigienic. Populația însă s'a opus, cerând ca spitalul să fie menținut, deoarece oamenii fiind săraci, n'ar putea să meargă în alte părți pentru tratamentul maladiilor. Și fiindcă între locuitori bătute bolile venere și tuberculoza, ar fi un act necugetat desființarea acestui spital, care e singurul în părțile de nord ale jud. Hunedoara, pentru moșii zarandeni.

D. prefect Mioc a făcut o anchetă, constatând că într'adevăr localul nu e corespunzător, dar fiindcă populația și-a luat angajamentul să clădească un nou local, a intervenit să se lase spitalul în ființă.

Noua lege administrativă

Proiectul pentru modificarea legii administrative a fost complet redactat.

Noul proiect va fi supus aprobării în prima ședință a consiliului de miniștri. După aceea va fi prezentat spre aprobare Senatului.

Cetiți și răspândiți
„ECOUL“

Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat

Apel către românii bănățeni

Pentru sanatorul celei mai vechi societăți a ziariștilor români din Ardeal și Banat

Nu ne putem stăpâni satisfacțiunea profundă ce-o simțim față de dezvoltarea ascendentă pe care o înregistrează societatea organizată a ziariștilor români din Ardeal și Banat neîntrerupt de mai bine de trei decenii. Fericiții Vichentie Babeș și Emanuil Ungureanu aici în Timișoara în 1903, apoi Aurel Mușșanu în Brașov în 1907 și dr. Ioan Mihu în Orăștie în 1911 i-au durat temeiurile neclintite, iar destoinicia fondatorilor și conducătorilor Sindicatului recunoscut față persoana morală în țară liberă, dela 1919 încoace i-a consolidat ființa și garantat înflorirea continuă.

Ne bucurăm din toată inima de progresele realizate, de coeziunea moră care îndrumă și prezidează toate actele Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat.

Subliniem îndeosebi importanța casei proprii dela Cluj care aduce venituri anuale sigure și frumoasa inițiativă a »Bibliotecii ziaristice« din care au apărut întâiele numere cu menirea strălucită de a încheia galeria tuturor luptătorilor cu condeiul din vremurile premergătoare Unirii.

Având în vedere aceste realizări cari mărturisesc puterea de organizare, simțul disciplinei și sentimentul pietății față de preșterii unității naționale, noi suntem decisi a sta întru ajutorul membrilor organizați ai acestui Sindicat să-și îndeplinească și ideea atât de scumpă lor de a-și înălța un sanatoriu aici în Banatul Băile Herculane.

Hotărârea comitetului plenar al Sindicatului publicată în 1933, de a clădi un sanatoriu în Băile Herculane, „loc de reconfort pentru muncitorii celei mai istovitoare dintre profesiuni“ și de a „îndrepta un călduros apel către obștea Banatului ramura cea mai generoasă și mai sensibilă a sufletului românesc“ a deșteptat în noi un puternic răsănit și ne-a solidarizat azi în atitudinea publică de a fi purtătorii de cuvânt ai înfăptuirii sanatorului.

Vechile și strănsele noastre legături cu gazetăria — o bună parte din noi desfășurându-ne activitatea timp de o viață de om în mirosul reavăn al cernelii tipografice — ne-au convins îndestul despre asprimea și sbuciumul măcinător de nervi al carierei ziaristice. Ce profesiune absorbitoare și sdruncinatoare! Cum se irosesc puterile lor de muncă și cât de timpuriu se vesteiesc viețile lor!

Și când ne gândim că idealistii noștri ziaristi erau mai toată

vremea „copiii nimănu“ — după plastica imagine a poetului!

Înțelegem prea bine de ce în țări cu civilizație bătrână intră de multă vreme în atribuțiunile precise ale statului și societății solicitudinea față de gazetari, întemeindu-se cămine și sanatorii. E un imperativ categoric al asistenței sociale cu care datorează față de numărul mare de ziaristi.

E ceea ce trebuie să facem la rândul-ne astăzi. E o problemă de civilizație să ne unim voințele și să ne decidem repede la jertfele necesare.

Pe întreg cuprinsul provinciilor noastre nu există nici o casă de odihnă și întremare pentru ziaristi. E deadreptul surprinzător cum la noi nu naște nici un sentiment de obligațiune față de cei cari zilnic sunt interpreții marilor curente cari frământă omenirea. Munca lor de salahari nu e îndeajuns prețuită.

Suntem obișnuiți să așteptăm dela gazetari o presă bună și onestă, un serviciu prompt, o rapiditate excepțională de informațiuni, un nivel occidental al scrișului, însă nu ne întrebăm pe prețul căror alergături și risipe de forțe pot ei să ne satisfacă lacoma curiozitate, ba stăm pasivi față de felul lor de viață.

Firește, ca în orice categorie socială, astfel se găsesc și în breasla gazetărească elemente puțin pregătite și cu slăbiciuni, însă nepăsarea noastră nu e de natură să schimbe în mai bine situațiunea. Să nu ne menținem la rolul exclusiv de critici, ci să oferim mână de ajutor față de acest material uman. Putem astfel provoca o înrăuire binefăcătoare și promova moravuri alese.

O inițiativă generală în favoarea ziariștilor va provoca un spor de independență morală și de încredere în spinoasa și îngrața lor profesiune.

Sanatorul va fi instrumentul care să ne adropie de sufletul intim al mănitorului condeiului și să-l putem judeca mai just.

Sanatorul în primul rând va fi locul de refacere și izvorul de sănătate pentru ei și familiile lor. Va fi sursa de improspătare a energiei lor de muncă intelectuală.

Va fi complectarea odihnitoare de cultură prin lecturi, studii, scrieri.

Dar pe lângă beneficiile personale, sanatorul va mai oferi permanentul prilej de reflecțiuni asupra îndatoririlor morale ale presei față de lume. Intră în funcțiune preocuparea constantă a ameliorării țiparului. Și asta va

fi un important câștig pentru viața publică.

Din toate punctele de vedere ni se pare foarte potrivită stațiunea Băilor Herculane, aleasă pentru sanatorul ziariștilor. Este stațiunea balneară și climaterică ce și-a dobândit deja un renume mondial. Băile Herculane sunt podoaba cea mai de preț a civilizației Banatului. Prin apele vindecătoare, prin salubritatea edilitară, prin decorul bogat al naturii încântătoare, localitatea aceasta este o mândrie a Banatului și un colț de raiu care desfiată ochiul și sufletul omenesc.

Prin sanatorul Sindicatului ziariștilor, Băile Herculane se vor alege cu un titlu plus de prestigiu, căci gazetarii nu obișnuiesc să rămână cuiva datori și vor face să ruleze în coloanele de ziar nesfârșitele aspecte ale pitorescului lor specific

Peste orice deosebiri vremelnice, să întreprindem un efort comun, să punem umăr lângă umăr și să ajutăm pe neastâmpăreții sămănători de idei intru a-și vedea cu un ceas mai de vreme ideea sanatorului prințând corp.

Români bănățeni! Voi vă știți însufleți pentru o idee frumoasă Spiritul vostru e înțelegător și avântat. Inima voastră e plină de bunătate și generozitate. Fiecare să contribuie cu o cărămidă modestă pentru sanatorul ziariștilor.

Din ținutul Banatului au răsarit atâtea genii scilpitoare. În fruntea mișcărilor au deschis drumuri largi Jorgovici și Țichindeal, Babeș și Ungurianu, Mocioni și Brediceanu, Popovici și Branișce. Pe toți i-a învăluit aceeaș luminoasă undă de entuziasm înflăcărat. Cu o fărâmiță dia entuziasmul lor răspundeți chemării noastre ce vă adresăm aici.

Aveți conștiința, că priu micul vostru obol faceți o faptă mare.

Suntem deosebit de impresionati, că putem saluta din primul moment valoroasa contribuție a Comunității de avere, care pune la dispozițiunea Sindicatului materialul lemnos, piatra, varul, cimentul. O felicităm pentru participatiunea atât de însemnată la edificiul sanatorului.

Nu ne îndoim, că rând pe rând factorii economici ai Banatului vor răspunde apelului pe care-l lansăm azi, oferind în mod neîntârziat contribuțiunile lor în bani sau în materiale.

Intr'un ceas bun pentru sanatorul ziariștilor noștri, membri al Sindicatului, în Băile Herculane

Vasile Goldiș, Episcop Dr. Gr. Comșa, Dr. Sgăvârdea, Dr. Dimitrie Nistor, Dr. Patrachie Țucra, Episcop Roman Ciorogariu, Aug. Coman, Ing. Iosif Goanță, Dr. Ioan Grozea, Dr. Ion Ursu, Ilie Rusmir, Sever Bocu, Episcop Dr. V. Lăzărescu, Dr. Cornel Groșoreanu, Dr. Victor Curățiu, Dr. Ioachim Milola, Sabin Evutian, Episcop Dr. Niculescu, Dr. Alex. Birescu, Dr. Anton Bogdan, Dr. Pavel Liuba, Iosif Velceanu, Dr. Avram Imbroane, Dr. Cornel Corneanu, Const. Teodorescu, Dr. Ioan Țelcu, Dr. Cărăbaș

Comitetul Plenar al Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat ia act cu deplină satisfacțiune despre generosul apel și-i dorește izbândă desăvârșită.

Timișoara, 11 Februarie 1934.

Ion Clopoșel președinte; Dr. Aurel Buteanu vicepreședinte; Teofil Bugnariu secretar general; Ion Montani reprezentantul membrilor din Banat; Ion Martalogu casier; Alexandru Lupeanu, N. Buta, Ulpiu Gomboșiu, dr. Zaharia Boilă, Teodor Podariu, Gheorghe Giurgiu, Liviu Jurchescu în numele comitetului de censored.

A apărut în ediția II-a

O scurtă biografie

Vasile Goldiș

de

Ion Jelecuteanu

De vânzare la toate librăriile.

Lei 30.—

In legătură cu arestările de comuniști dela Timișoara

— Câteva observațiuni generale despre propaganda comunistă. — Colectarea fondurilor de propagandă. — Congresele internaționale dela Basel și Viena —

Chestura de poliție a Timișorii a dat în sfârșit un comunicat semioficial în legătură cu descoperirea celor două nuclee comuniste din capitala Banatului, cu prilejul înaintării la parchet a celor 31 (teizeci și unu) de evrei-maghiari amestecați în această afacere.

Zăbava comunicatului chesturei este justificată, ca de obicei în astfel de cazuri, cu vechea și cunoscuta formulă tipică: „secretul și interesul ușurării cercetărilor“. Admitem. Însă atunci când secretul nu mai prezintă nici un secret, ar fi fost de dorit să dea un comunicat mai detaliat, despre toate descoperirile ce s'au făcut, din moment ce întreaga chestiune a devenit publică. Nimic nu trebuia ascuns. Dimpotrivă, trebuia să se arate rolul pe care l-a jucat fiecare comunist în parte și felul cum procedau acești descreerați la intensificarea propagandei comuniste și la strângerea de fonduri, — pentru ca lumea să știe cum să se păzească de influența acestor lepădături evreo-maghiare.

Comunicatul poliției

Este și nu este mulțumitor. În afară de numele celor 31 de evrei-maghiari arestați — *minus scumpul nume al evreicei comuniste Magdalena Nyiri, fida unuia dintre directorii băncii „Timișoara“ fostă Szana.* — comunicatul arată, în linii generale, că nucleul comunist „Ajutorul roșu“ a fost organizat și condus efectiv de evreul comunist Richard Wurmbrandt, unul dintre principalii instigatori ai desordinilor din anul trecut dela atelierul c. f. r. Grivița, condamnat de consiliul de război al Corpului II Armată la 10 ani muncă silnică, dar care a reușit să evadeze din închisoare în timpul judecării procesului, ascunzându-se la Timișoara sub numele de imprumut Gh. Mihăilescu, ziarist. Și mai spune comunicatul poliției că Wurmbrandt a avut colaboratori principali pe avocații stagiați Kende și Weisz, cari aveau obligațiunea să recruteze noi aderenți și prin cunoștințele lor să facă introducerea membrilor „ajutorului roșu“ în înalta societate evrească, pentruca să poată colecta bani. „Ajutorul roșu“ mai intenționa să scoată și un ziar numit „Horizont“, prin care să se facă propagandă comunistă printre muncitorii din fabrici. Ziarul urma să apară în mai multe limbi și să fie condus de un comitet în frunte cu farmacistul Spitzer.

La atâta se rezumă comunicatul dat de chestura poliției. Iar dacă unele ziare au scris ceva mai comunicatului, aceste ziare s'au informat din cele relatate de noi în aceste coloane, înainte de apariția comunicatului.

Cei 31 evrei și evreice arestați

Înainte de a trece la alte amănunte privitoare la activitatea nucleului comunist „ajutorul roșu“, socotim necesar a înregistra și noi numele celor

arestați, pentruca ele prezintă fidel naționalitatea celor ce le poartă, toți evrei ideș sau maghiarizați. Anume: Alex. Elias, Iosif Adler, Ecaterina Revesz Roszalia Ruppner, Medi Helmer, Maria Racz, Ioan Kende, Rudolf Weisz, Nicolae Ehrenfeld, Edmund Roszenberg, Andre Spitzer, Elena Hammer, Emil Hegyesi, Francisc Solszberger, Fr. Lassay, Adam Laszlo, Orban Balasz, Henrich Helmer, Ladislau Loewy, Abraham Dobos, Carol Bathory, Iuliu Eberling, Șt. Korech, Ion Birustill și soția Ecaterina, Mail și Elisabeta Craever, Alex. Giulay, Ion Murany, Magdalena Nyiri și Richardth Wurmbrandt. *Avem deci, mângâierea sufletească, că printre acești 31 de descreerați, nu se află niciun român.*

Materialul compromișător

Cu ocazia perchezițiilor ce s'au făcut la domiciliile evreo-maghiarilor notați mai sus, s'au descoperit adevărate depozite de manifeste și broșuri incendiare, corespondențe și câteva mașini de multiplicat manifestele; iar la unul dintre ei s'a găsit și o listă de sumele colectate pentru acest nucleu, fără însă să fie trecute în ea numele donatorilor. Aceștia au rămas, în cea mai mare parte, necunoscuți.

Redactarea și tipărirea manifestelor

În mai toate cazurile, manifestele lansate de comuniști, se redactează de către comitetul central, și foarte rareori de conducătorii de nuclee; iar înainte de a fi tipărite, ele fac un ocol destul de mare. De exemplu: manifestele ce urmează să fie lansate la Timișoara, se redactează la București. Manuscrisul nesemnlat se trimite prin curieri speciali din localitate în localitate, până la Cluj — de pildă — unde se tipărește, după ce a trecut prin mai multe mâini pentru a i se pierde definitiv urma și deci, pentru a pune la adăpost pe tipograful care le tipărește. Astfel că, nu numai poliția, dar nici membrii inșiși ai nucleelor nu știu de unde provin manifestele.

Cum se împart manifestele agenților de propagandă?

Această operație este destul de interesantă. Tipograful predă manifestele tipărite într'un anumit loc. De multe ori le trimite împachetate în lăzi sau baloturi într'o localitate din partea opusă dela celălalt capăt al țării. Acolo, sunt împărțite în mai multe părți și prin curieri speciali sunt trimise la anumiți membri ai nucleelor, cari sunt mai puțin bănuți că fac comunism; sunt luate apoi în primire de alți agenți și curieri, cari le împart agenților de propagandă.

Acești curieri sunt străini de localitate și nu cunosc nici o dată numele persoanei căreia îi duc manifestele. Ei primesc ordin să se prezinte la o adresă fixă în strada X, la numărul Y, ușa Z la dreapta sau

la stânga, unde pentru recunoaștere pronunță o parolă și numai după aceea predau pachetul cu manifeste, spunând doar atât: „fă și datoria“... și pleacă fără altă explicație. Nici odată nu sunt trimiși de două ori aceiași curieri la aceeași adresă, tocmai pentru a nu fi recunoscuți și denunțați.

Cum se face propagandă?...

În acțiunea lor de propagandă, comuniștii au o singură metodă. Anume: în timp de vară, agenții de propagandă colindă suburbiile orașelor locuite de muncitori și în trecere pe stradă, cu multă îndemânare aruncă în casele oamenilor prin ferestrele deschise, manifeste. Iarna, este ceva mai greu, fiindcă nimeni nu doarme cu ferestrele deschise, deci, agenții trebuie să intre prin curțile caselor și să vâre manifeste pe sub uși sau să le așeze la locuri vizibile pentru ca muncitorii să le găsească a doua zi dimineața.

Colectarea fondurilor

Se face în mai multe feluri — direct sau indirect. Organizațiile „ajutorul roșu“ au întrebuintat în ultimul timp o metodă destul de ingenioasă. A, nume: sub pretextul ajutorării, evreilor refugiați din Germania, comuniștii dela noi au tipărit diferite feluri de timbre în valoare de 50 și 100 lei. Aceste timbre erau plasate demembrii nucleului „ajutorul roșu“ — recrutați, după cum am mai spus, din societatea bine situată — în societățile intime pe cari le frecventau. Iar sumele se concentrău, trecând din mână în mână, la o persoană care făcea funcția de comisar financiar, care era în legătură directă cu conducătorul nucleului. Acesta dispunea de întrebuintarea sumelor sau trimiterea lor la centru.

Asemenea timbre s'au găsit și la Timișoara, cu ocazia perchezițiilor făcute la domiciliile celor arestați.

În numărul viitor vom reveni cu noi date prețioase privitoare la această periculoasă mișcare.

L. B. V.

Heimwehr-ul luptă contra democrației din Austria

Principele Stahrenberg, conducătorul Heimwehr-ului, fiind întrebat de ziaristi ce urmează prin luptele ce l-ear început contra unor anumite partide politice, a declarat următoarele:

„Noi vom să ajutăm pe cancelarul Dollfuss în executarea planului său, dar, dacă d. Dollfuss nu-l realizează, o vom face noi înșine; iar dacă nici Heimwehr-ul nu o face, atunci cei cari vor lichida democrația vor fi național-socialiștii“.

POSTA REDACȚIEI

Rugăm pe toți corespondenții și colaboratorii noștri, ca în viitor, să trimită manuscrise numai la redacția din Arad.

Tipografia Lovrov & Co. Arad

SPORT

Un nou succes românesc

— România a câștigat campionatul Interallat de sky pentru patrulile militare —

Duminecă a avut loc la Predeal campionatele de sky între echipele militare ale Poloniei, Jugoslaviei, Cehoslovaciei și României. Au fost prezenți înalții reprezentanți ai celor patru națiuni concurente, astfel: d. Ciolac Antici, ministrul Jugoslaviei, d. și d-na Șeba, ministrul Cehoslovaciei d. gen. Gorski, inspector de armată; atașajii militari, etc.

Cursa patrulilor

Deși desavantajați prin plecare, cehii au mers excelent, astfel că la jumătatea cursei se găseau în fruntea cla-amentului la patru minute diferență de celelalte. Echipa noastră în prima jumătate a cursei a fost sub așteptări — se reslirase — semn al lipsei de omogenitate și soldatul Zăpadă da semne de vâdită oboseală. Situația noastră era critică.

La poligonul de tragere sosesc întâi cehii, care își păstrează cele patru minute diferență, de celelalte echipe. Urmează echipa Jugoslavă, Română și Polonă. De aci încolo începe adevărata cursă a echipei noastre. Locotenentul Cucu, excelentul conducător al patrului își reface patrula pe poligon, o îmbartează, îi formează respirația, și patrula noastră se reface.

Cu un foarte mare coeficient la aceste concursuri de patrulă intră tragerea. Speraște mari nu aveam pentru că la antrenament patrula când trăgea foarte bine, când trăgea foarte prost. depindea de moment și de dispoziție. Ori — când patrula sosise oboșită la poligon, eram siguri că va trage prost. Șansa a vrut însă să răstoarne toate probabilitățile și să dea patrului una din cele mai bune zile de tragere. Cu această tragere bună, șansele noastre se măreau.

Dela poligonul de tragere, Jugoslavii încep să împingă și a-jung din urmă pe cehi.

De sus, de unde se afla locotenentul Cucu, conducătorul patrului române, văzând lupta din vale a celor două echipe, trimite înainte pe soldatul Covaci, care ajungând din urmă cele două patrulile, face să intre o nouă derută și să-i forțeze să se obosească crezându-se ajunși din urmă de români.

Polonii, în plină formă, trec pe la posturile de control, trec pe lângă Jugoslavi și pe lângă Cehi și iau conducerea cursei. Polonezii aveau cea mai bună tragere după noi, trebuia să câștige 12 minute asupra noastre pentru ca victoria să fie a lor.

Un gornist sună apariția primei patruli. În grup, unul în spatele altuia fără distanțe cu ofițerul în frunte își face apariția la start echipa poloneză. Imediat un semnal și un altul după el, anunță sosirea a două patrulile. Sosesc deodată patrulile Jugoslaviei și României, urale nestârșite, câștigasem. Jos, ofițerii și asistența îmbrățișează pe soldații și ofițerul patrului, îi ridică pe sus, o bucurie delirantă cuprinde asistența.

Clasamentul:

I. România, timpul 2 ore, 52 min. 59 sec. nota 18100.

România tragere 816 nota 20, nota finală 38,1000.

II. Polonia, timp 2 ore 48 min. 09 sec. nota 20.

Polonia tragere 638, nota 15637 nota finală 35,637.

III. Jugoslavia, timp 2 ore, 55 min. 45 sec. nota 17.

Jugoslavia tragere 483, nota 11838, nota finală 28,838.

IV. Cehoslovacia, timp 3 ore 10 min. 07 sec. nota 11200.

Cehoslovacia tragere 209 nota 7328, nota finală 18,528.

Canada campioană mondială la hockey pe gheață

Finala campionatului mondial de hockey pe gheață disputată la Milano între Canada și St. Unite, a revenit Canadei cu 2 la 1. Pentru campionatul european Germania a învins Elveția tot cu 2 la 1.

Clasamentul general este următorul: Canada, St. Unite, Germania, Elveția, Cehoslovacia, Ungaria, Austria, Anglia, Italia, România, Franța și Belgia.

Turneul ceferiștilor

CFR—Luxemburg 2:2 (2:1). După strălucita victorie dela Lyon unde au învins campioana Franței, ceferiștii bucureșteni au jucat la Luxemburg contra reprezentativei locale terminând la egalitate. (2:2).

Punctele românilor au fost înscrise de Sepi II și Ploieșteanu. Barbu II a ratat un penalty.

Arestarea unui deputat francez

Contra deputatului francez Bounaure s'a emis mandat de arestare deoarece în timpul instrucției afacerii Staviski, s'au adus dovezi de o excepțională gravitate.

El este acuzat că ar fi tăcut mai multe fapte în legătură cu această afacere făcându-se complicitățile principalelor acuzați.

Intrucât imunitatea parlamentară i-a fost mai înainte ridicată, poliția a executat mandatul încă Duminecă.

În Franța s'a declarat grevă generală

Cu câteva zile înainte, socialistii și comuniștii din Franța, nemulțumiți de satisfacția ce li s'a dat, — în parte, — mișcărilor de dreapta, anunșaseră că vor declara greva generală.

Avertismentele au fost traduse'n fapt ieri, când toate serviciile s'au suspendat.

În timpul demonstrațiilor, Camera precum și toate băncile din Paris au fost păzite cu mitraliere și tancuri.

Ziarele parisiene precum și din alte state, comentând faptele din ultimele zile, le compar cu cele premergătoare marii revoluții.

Demonstrațiile au fost conduse de o femeie

În ziua de 7 Febr., când s'au dat cele mai crâncene lupte, poliția afirmă că toți manifestanții au fost conduși de o femeie, căreia i se zice a doua Ioana d'Arc.

Se mai afirmă că această femeie făcând parte din mișcarea regalistă, în timpul demonstrațiilor, a căutat să arunce în mâna poliției numai pe comuniști.